

Có hai vợ chung kia thay mình suốt mấy năm qua quá bận rộn, không có thì giờ nghỉ ngơi, cũng không có thì giờ cho con cái, nên đón mùa hè này sẽ nghỉ làm hai tuần đón đứa già đình đi chơi. Hai vợ chung đều đồng ý là mình cần nghỉ, nhưng khi bàn đón chuyền nghỉ đón đi đâu, làm gì, thì lão không đồng ý với nhau.

Ông chung muốn đi cắm trại, bà vợ muốn về thăm cha mẹ. Bà nói rằng đón các con về thăm ông bà để cả nhà công hai chuyền, vợ a nghỉ ngơi và thăm các con, sẽ khi khác không có dịp về thăm. Ông chung không đồng ý. Ông nói rằng khi nào cần thăm thì về thăm, còn những ngày nghỉ hè là của gia đình, đón gắp chung hai vợc vào với nhau.

Ông cũng phàn nàn là về thăm gia đình không nghỉ ngơi đủ giấc vì nhà lúc nào cũng đông đúc, ồn ào. Ông lão cù phai nghỉ hằng giờ đồng hồ để nghe ông bà cù kề chuyền cũ. Không những thế, mỗi lần về đó bà vợ ông phai lo nỗi nhớ, phai giờ quyết không nan đón giờ a bù mìn và các em nên hai vợ chung không có thì giờ riêng với nhau. Cuối cùng, ông chung nhận quyết là ông chung muốn đón a gia đình đón một nỗi mệt mỏi, yên tĩnh đón cắm trại. Đôi vợt ông đó mỉm thẹt là nghỉ hè.

Bà vợ không đồng ý. Bà nói rằng mỗi lần về thăm gia đình đi cắm trại bà phải lo lắng quá nhiều nén thêm mệt chán chung đón cúng nghỉ giờ cù. Bà phải chuẩn bị quần áo, thuc ăn cho suốt mấy tuần, rồi còn phải đem đồ thuỷ men và đồ dùng cho mìn nghỉ. Hồi đi càng xa và càng lâu thì bà càng thêm mệt vì phải tính toán và chuẩn bị quá nhiều thế. Đã thế, mỗi khi đi cắm trại về, bà thường hay bù bù nh vì ngoài trời thiêu tiễn nghỉ, bù mìn ngay vì lanh, v.v... Theo ý bà vợ, cách nghỉ hè thoải mái và ít tốn kém nhất là về thăm gia đình.

Hai vợ chung ngồi nói nào cũng cho ý của mình là đúng nên không ai nghe theo ý của ai. Cuối cùng, chuyền nghỉ hè về a mìn đón tính đã phai hờ y bù!

Trong đợi sống vợ chung, chúng ta luôn phải đón i dien vui nhỉ ng quyết đón nh chung, lòn hoac nh. Vì vợ chung có cái nhìn khác nhau, nhu cầu và sở thích khác nhau nên thường có những ý kiến khác nhau. Trong trang hờ p đó, chúng ta phải quyết đón nh nh thay nào và theo ý của ngay i nào đón tránh bùt hòa hay phiền gián nhau? Đây là lúc chúng ta cần đón tinh thần vâng phai. Nhưng ai vâng phai ai?

Chúng ta thường nghe câu: “Phu xem phò tùy”, nghĩa là chúng nói vui nghe. Nhưng còn khi vui nói thì sao? Nếu lúc nào và trong việc gì vui cũng phòi nghe lời chúng, còn chúng không phòi nghe vui thì gia đình có thết hồn phúc không? Có thể nói, không một phong tục, văn hóa hay sách vui nào cản con người duy chúng ta những tiêu chuẩn sống cao đẹp và thực tế như những tiêu chuẩn của Kinh Thánh. Vì thế chúng ta sẵn nhìn vào lời Kinh Thánh đây để biết vui chúng phòi cỏ xéo vui nhau như thế nào để đón sống đầm hạnh phúc.

Thực tế mà nói, bí quyết đó có một điều sống bình an và hạnh phúc gồm có ba bước đền giỗ sau:

1 Tin nhắn Chúa Cứu Thế Giê-xu và dâng cung dâi cho Chúa làm Chúa.

2 Độc và học Kinh Thánh để biết những nguyên tắc sống đeo Chúa đây.

3 Thực hành Lời Chúa đây, sống vui niềm chung quanh trong tinh thần khiêm nhường, yêu thương và nghĩ đến phúc lối của nhau.

Khi chúng ta đón lòng tin nơi Chúa, học lời Chúa trong Kinh Thánh và sống sàng vâng theo Lời Chúa đây, Chúa sẽ giúp chúng ta áp dụng những lời dạy cao đẹp đó vào điều sống. Lúc đó điều sống chúng ta sẽ thay đổi. Chúng ta sẽ kinh nghiệm được niềm vui, bình an và hạnh phúc, dù trong hoàn cảnh nào. Chúa Cứu Thế dạy: “Trước hết, hãy tìm kiếm Nguồn Độc Chúa Trời và sẽ công bình cõi Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các niềm mỉm cười và nụ cười” (Ma-thi- 6:33). “Mỗi điều này” tức là tất cả những nhu cầu trong điều sống.

Kính sếp Chúa mà vâng phòi nhau

Trong thỉnh gởi cho các tín hữu tết thành Ê-phê-sô, sứ đồ Phao-lô viết: “Vậy, hãy gửi cho khéo vỗ cách ăn lầm cậy anh em, chia xem mình nhỉ ngại i dứt, nhỉ ng nhỉ ngại i khôn ngoan.” Một trong những cách chia xem khôn ngoan mà thánh Phao-lô nêu tiếp theo đó là: “Hãy kính sô Chúa Cứu Thế mà VÀNG PHẬC NHẤU” (Ê-phê-sô 5:15, 21).

Trong gia đình, khi vỗ chung kính sô Chúa mà vâng phật nhau có nghĩa là chung nói vỗ nghe và vỗ nói chung nghe. Chúng ta đều biết câu: “Thuôn vỗ thuôn chung tất biêt Đông cũng cậy n.” Đây là điều ai cũng biêt nhỉ có mày ai áp dụng đêc. Vỗn là con ngay i ích kí, lúc nào chúng ta cũng thấy ý cậy mình là hay, là đúng, và muôn ngay i khác nghe theo, chì ít có ai sẵn sàng nghe theo ý ngay i khác. Trong gia đình, thênh ng thênh vỗ không muôn nghe lõi chung mà chung cũng bỗ ngoài tai ý kién hay lõi nói cậy vỗ. Chính vì vỗ chung thiêu tinh thần vâng phật lòn nhau mà nhiu gia đình có nhỉ ng nan đê không gửi i quyết đêc.

Ý nghĩa cậy vâng phật

Vỗ tinh thần vâng phật trong hôn nhân, Thánh Kinh dê y: “Hồi kí làm vỗ, phai vâng phật chung mình nhỉ vâng phật Chúa; vì chung là đêu vỗ, khác nào Chúa Cứu Thế là đêu Hồi Thánh, Hồi Thánh là thân thê Ngài, và Ngài là Cứu Chúa cậy Hồi Thánh. Vậy vỗ, nhỉ Hồi Thánh phật dêc i Chúa Cứu Thế, thì đàn bà cũng phai phật dêc i quyển chung mình trong mài sô” (Ê-phê-sô 5:22-24).

Có lõi các ông rất thích lõi dê y này cậy Thánh Kinh, vì Chúa truyền rõ ràng rằng, “vỗ phai vâng phật chung trong mài sô.” Có ông chung kia, khi biết câu Kinh Thánh này thì nói vỗ i vỗ: “Bà thê y chia, Chúa biêu bà phai vâng phật tôi trong mài sô, vì vây bà đêng có cái lõi tôi nõa.” Tuy nhiên, không phai vì Chúa phán “vỗ phai vâng phật chung” nên các ông có toàn quyển trên vỗ, muôn sai bỗ hay đòi hỏi gì cũng đêc. Vì Lời Chúa cũng dê y: “Hồi ngay i làm chung, hãy yêu vỗ mình nhỉ Chúa Cứu Thế đã yêu Hồi Thánh, phó chính mình vì Hồi Thánh” (Ê-phê-sô 5:25).

Chúa Cứu Thế không bao giờ đòi hỏi Hồi Thánh, tết là ngại i tin Chúa, phai vâng phật Ngài một cách vô lý. Chung hồn nhỉ Chúa không bỗ o chúng ta làm nhỉ ng đêu sai quay hay nhỉ ng đêu quá sôc mình. Chúa cũng không đòi hỏi Hồi Thánh phai vâng phật Chúa đê a đáp nhỉ ng yêu cậy ích kí cậy Ngài. Trái lõi, Chúa muôn chúng ta vâng phật Ngài trong nhỉ ng đêu mang lõi lõi ích cho chúng ta, vì Ngài yêu chúng ta và muôn đê i sông chúng ta đêc hồn phúc. Chúa cũng không bao giờ bỗ t buôc ngại i nào phai vâng phật Ngài. Thêt ra, nõu muôn vỗ vâng phật mình nhỉ vâng phật Chúa, các ông cậy trênc hết noi gõi ng Chúa, đê i xem vỗ i vỗ

cách yêu thương, hy sinh cho vợ nhau Chúa đã hy sinh cho Hội Thánh.

Trong bất cứ mối liên hệ nào, yêu thương vâng phục cũng rất quan trọng. Khi chúng ta sống chung hay làm việc chung với nhau, phải có thể tự trên đây. Người này phải phục người kia thì mới đón nhận sự hòa hợp tự nhiên. Trong hôn nhân cũng vậy, vợ phải vâng phục chồng vì chồng là chủ gia đình, là người chịu trách nhiệm trước cả một Chúa đang hướng dẫn vợ con. Nếu người vợ nào không đồng ý làm chủ gia đình như mong muốn của mình quyên trên chồng hay muốn ngang bằng chồng, gia đình đó sẽ bị xáo trộn.

Có nhiều bà vợ thề rằng hay lén quyên chồng. Các bà vợ này đồng ý rằng chồng là cái đầu của gia đình nhưng họ lại muốn làm cái cột để xoay cái đầu đó theo ý mình. Người làm như thế là chưa sống đúng với vai trò của người làm vợ.

Khi Chúa truyền: “Vợ phải vâng phục chồng,” không có nghĩa là người đàn bà có giá trị kém người đàn ông. Vì Kinh Thánh cũng dạy rằng “Sẽ chia rẽ, kẻ thù... giao nam và nữ đã chém đất, vì chúng ta đều họ hàng trong Chúa Cứu Thế Giê-xu” (Ga-la-ti 3:28, BDY). Trong gia đình cả hai người làm theo Lời Chúa đều không có vấn đề chung chúa về tôi hoài vợ lén quyên chồng, nhưng cả hai đều kính sợ Chúa mà vâng phục nhau. Lúc thì chồng nói vợ nghe, lúc thì vợ nói chồng nghe. Có như thế mới giữ được hòa khí trong gia đình.

Tại Sao Vâng Phục?

Theo văn hóa cổ truyền Á Đông, người chồng chiếm地位 và đặc tôn trọng trong gia đình. Nếu giao trao nghe rõ ràng không yêu thương vợ, người đó sẽ không nghĩ đến phúc lợi của vợ. Những ông chồng sống theo truyền thống cũ thường bất vợ phải vâng lời mình tuyệt đối và chỉ sống theo ý mình trong mối violet. Nhiều khi các bà phải sống trong ướt hận buồn tẻ vì có người chồng quá ích kỷ và khó tính.

Có ông bức vợ phải vâng lời mình, làm những chuyện trái lời, sai quấy. Có người ép vợ phải chép nhau violet chia xẻ tình yêu của chồng với nhau người khác. Cũng có những ông chồng chung thủy với nhau quá nghiêm khắc và đặc tài, không cho vợ góp ý trong bất cứ vấn đề gì. Có những người chồng đói vợ với chồng khác gì một lãnh thổ đặc tài và bà vợ là một người nô lệ hay người tù chung thân. Một gia đình như thế không thể có hạnh phúc.

Khi tôi o dong loài người, Đức Chúa Trời ban cho người i nam và người i nữ nhưng khác nhau để chu toàn nhưng trách nhim khác nhau. Trong hôn nhân, về chỗng luôn luôn còn đến nhau. Có người i so sánh vai trò người i chỗng và người i về trong gia đình về i vai trò của người i giám đốc và người i quản lý trong một hàng xíng. Người i giám đốc hoặc chỗnh một công tiêu, quyết đến nhưng vic làn và chỗu trách nhim về quyết đến nhưng của mình. Người i quản lý thi hành một công tiêu của về giám đốc, nhưng đặt của tôi do sắp đến và tôi chỗc công vic trong hàng. Có hai người i đều cứ gỗng để đem lài thờnh vềng cho hàng và phúc lài cho tôi tất cứ nhân viên.

Đối sóng gia đình cũng tồn ng tôi nhưng vềy, người i chỗng quyết đến nhưng vic chính và chỗu trách nhim về nhưng quyết đến nhưng của mình. Trong khi đó người i về theo ý chỗng, sắp đến và quản lý công vic trong nhà sao cho tôi tất đặt ph. Có hai về chỗng cùng có một một công tiêu chung là mang lài thờnh vềng cho gia đình và phúc lài cho người i trong gia đình.

Chỗng nên hồi i ý kinn về tríc khi quyết đến nhưng vền để liên quan đến cuc sóng chung, để không trở thành đốc tài đốc đoán. Hìn nữa, về chỗng thờng có cái nhìn khác nhau và nhưng hiểu bit khác nhau trong nhiu vền để. Nếu hồi i ý nhau, chúng ta sẽ nhìn thờy vền để cách rõ ràng và đổi y để hìnn, nhưng đó quyết đến nhưng của chúng ta sẽ không ngoan hìnn. Tuy nhiên, khi đến nhưng vền để thuộc lanh vềc sẽ tríng của các bà, các ông không nên xen vào. Người i lài, các bà cũng không nên xen vào nhưng lanh vềc sẽ tríng của các ông.

Người i về yêu chỗng sẽ không làm đổi u gì đổi người của vềi ý kinn hay còn mun của chỗng. Trái lài, người i đó sẽ thuộc phốc chỗng và giúp chỗng gây dong hình phúc chung. Cũng thế, người i chỗng thờt lòng yêu về cũng không đòi hồi i về vâng phốc trong nhưng đổi u gây thit hồi i cho về hay cho hình phúc chung. Khi chỗng tôn tríng ý kinn của về, người i về sẽ sẽn sàng vâng phốc. Khi vâng phốc chỗng, người i về sẽ thờy mình đổi c che chỗ, béo béc; sẽ đổi c chỗng tin cậy và sẽ có nhiu cứ hồi i giúp chỗng hìnn. Nếu về chỗng vâng phốc nhau, tôn tríng ý kinn của nhau, đổi i sóng gia đình sẽ nhưng nhàng và thoả i mái (còn tip).

Minh Nguyên

Chỗng Trình Phát Thanh Tin Lành